

[Thisted Knudsen.]

argument hørte man aldrig dengang fra den nuværende højtærede økonomiministers side; da fortsatte vi arbejdet i udvalget.

Må jeg endvidere sige til det ærede medlem hr. Baunsgaard, at vi under alle disse forhandlinger var positivt indstillet. Jeg kan også føje til, at jeg gik så langt, at jeg på mit partis vegne havde udarbejdet ændringsforslag, der fastlagde grundlaget, hvorpå kendelsen skulle afsiges, og som jeg forstod det radikale venstre intet havde at erindre imod. Altså, vi var kommet så langt frem som til ændringsforslagene, og principielt havde vi i virkeligheden sagt: vi er villige til at føre forslaget igennem. Så er det lige hårdt nok at skulle høre, at vi har været negative. Tværtimod. Jeg har før erkendt, at jeg er blevet overbevist af det radikale venstre, og nu får man utak for sin omvendelse, fordi man har kunnet tage kampen op med samme ildhu og med samme saglige dygtighed, går jeg ud fra, som den nuværende højtærede økonomiminister gjorde det dengang.

Men det, som bliver tilbage, og det, som denne debat efter min overbevisning må klare, er et ganske enkelt og ligetil spørgsmål: når nu arbejdsmarkedet er faldet til ro, således at det ikke mere kan siges, at vi virker ødelæggende for disse forhandlinger, kan det ærede medlem så mødes med partiet venstre og det konservative folkeparti til fornyet drøftelse af denne sag? Vil man så være med? Så kan man i hvert fald ikke genere de forhandlende parter. Man kan måske genere sine politiske partnere, men det håber jeg partiet kan bære.

Baunsgaard: Det ærede medlem hr. Poul Sørensen bad mig forklare, hvad der er årsagen til forskellen på min stilling i dag og den stilling, den nuværende højtærede økonomiminister indtog i 1955-56. Det er jo det, som jeg allerede har forsøgt at gøre rede for. Jeg værdsætter selvfølgelig, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen godtager min ungdommelige facon, idet jeg dog beklager, at jeg ikke har været i stand til at forklare mig på en sådan måde, at det ærede medlem har opfattet, hvad jeg ville sige, men årsagen er den enkle, som jeg udtrykkeligt har nævnt gentagne gange

både ved første behandling og i dag, at der er sket det nye, som ingen troede på, heller ikke det ærede medlem i 1955-56, at parterne selv er kommet så langt, som de nu er kommet, og så ønsker jeg ganske enkelt at give parterne, de to arbejdsmarkedsparter, som sammen med den neutrale forligsmandsinstitution nærer tillid til, at dette kan bære igennem, en chance, at lade det opnåede resultat stå sin prøve. Det er årsagen. Nu er man kommet et stykke ad vejen.

Jeg skal i og for sig ikke imødegå det ærede medlem, når han siger, at det er ærligt at skifte standpunkt. Han har skiftet standpunkt, det har det radikale venstre ikke. Vor principielle stilling til voldgift er den samme, som den altid har været.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen hævder, at der var tid nok til at behandle dagspressens forhold, hvis de blev sendt tilbage til kommissionen, nemlig 1½ måned. Ja, det ville der have været, men jeg forstod egentlig, at hensigten fra begge sider med at sende dette spørgsmål tilbage til kommissionen var, at kommissionen skulle komme frem til et bedre resultat end det, man havde opnået, og jeg ved ikke, hvordan det ærede medlem havde tænkt sig at det skulle ske, når de, som det ærede medlem og jeg i fællesskab skulle overbevise i kommissionen, var dem, der sad i arbejdsforhandlinger netop i de 1½ måned, som det ærede medlem ville give dem, således at de ikke kunne få den fornødne tid til kommissionsarbejdet. Derfor er det, jeg vil gentage i dag, at for mig er det at få pressens forhold behandlet i kommissionen så vigtigt, at jeg ønsker, at det sker nu, selv om også det arbejde, der kan udføres i kommissionen, ikke kan tage sigte på overenskomstforhandlingerne i 1958.

Når det ærede medlem dernæst siger, at det er lige stift nok, at han skal have utak af det radikale venstre, fordi han nu har fået ny overbevisning, vil jeg gerne sige til ham, at han selvfølgelig ikke får utak, fordi han nu af det radikale venstre har lært denne nye overbevisning, nej, han får utak, fordi han ikke forstår at bruge denne nye overbevisning.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Helge Madsen sagde, at man skulle hæfte